

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει προς αυτά ρύθμιση επαγγελματικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ορισμένης επιχειρήσεως η οποία προβλέπει ότι στην περίπτωση εργαζομένων της οι οποίοι είναι άνω των 54 ετών και απολύονται για οικονομοτεχνικούς λόγους πραγματοποιείται εναλλακτικός υπολογισμός της αποζημιώσεώς τους βάσει της κατά το ενωρίτερο δυνατόν συνταξιοδοτήσεως και σε σύγκριση με τη γενική μέθοδο υπολογισμού, η οποία συναρτάται ιδίως με τη διάρκεια του χρόνου υπηρεσίας στην επιχείρηση, καταβάλλεται στους εργαζομένους αυτούς μικρότερο ποσό αποζημιώσεως σε σχέση με εκείνο που προκύπτει βάσει της γενικής μεθόδου υπολογισμού, το οποίο όμως αντιστοιχεί τουλάχιστον στο ήμισυ του ποσού αυτού.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78 έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό ρύθμιση επαγγελματικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ορισμένης επιχειρήσεως, η οποία προβλέπει ότι στην περίπτωση εργαζομένων της οι οποίοι είναι άνω των 54 ετών και απολύονται για οικονομοτεχνικούς λόγους πραγματοποιείται εναλλακτικός υπολογισμός της αποζημιώσεώς τους βάσει της κατά το ενωρίτερο δυνατόν συνταξιοδοτήσεως και ότι σε σύγκριση με τη γενική μέθοδο υπολογισμού, η οποία συναρτάται ιδίως με τη διάρκεια του χρόνου υπηρεσίας στην επιχείρηση, καταβάλλεται στους εργαζομένους αυτούς μικρότερο ποσό αποζημιώσεως σε σχέση με εκείνο που προκύπτει βάσει της γενικής μεθόδου υπολογισμού, το οποίο όμως αντιστοιχεί τουλάχιστον στο ήμισυ του ποσού αυτού, και ότι κατά την εφαρμογή της εναλλακτικής αυτής μεθόδου υπολογισμού λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας.

(¹) ΕΕ C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2012 [αιτήσεις του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Econord SpA κατά Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/11 και C-183/11) (¹)

[Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Αναθέτουσα αρχή η οποία ασκεί επί αναδόχου φορέα νομικώς διακριτού από αυτήν έλεγχο ανάλογο προς εκείνον που ασκεί επί των δικών της υπηρεσιών — Μη υποχρέωση διεξαγωγής διαγωνισμού κατά τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης (ανάθεση καλούμενη «in house») — Ανάδοχος φορέας τον οποίο ελέγχουν από κοινού πλείονες οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως — Προϋποθέσεις αναθέσεως «in house»]

(2013/C 26/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Econord SpA

κατά

Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Διαδικασίες αναθέσεως των δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών — Ανάθεση χωρίς διαγωνισμό — Παραχώρηση εκ μέρους δύο δημοσίων αρχών της δημόσιας υπηρεσίας της δημοτικής υγιεινής, εκτός του πλαισίου της τυπικής διαδικασίας αναθέσεως των δημοσίων συμβάσεων, σε ανώνυμη εταιρία, στο κεφάλαιο της οποίας μετέχουν ως εταίροι οι παραχωρησιούχοι — Έλλειψη αποτελεσματικού ελέγχου εκ μέρους μιας εκ των εν λόγω δημοσίων αρχών επί της αναδόχου εταιρίας

Διατακτικό

Όταν πλείονες δημόσιες αρχές, με την ιδιότητά τους ως αναθέτουσες αρχές, ιδρύουν από κοινού φορέα επιφορτισμένο με την εκπλήρωση καθήκοντός τους δημόσιας υπηρεσίας ή όταν δημόσια αρχή συμμετέχει σε τέτοιο φορέα, η βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προϋπόθεση κατά την οποία, προκειμένου να απαλλαγούν από την υποχρέωση διεξαγωγής διαγωνισμού για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως κατά το δίκαιο της Ένωσης, πρέπει να ασκούν από κοινού έλεγχο επί του φορέα αυτού ανάλογο προς εκείνο που ασκούν επί των δικών τους υπηρεσιών πληρούται εφόσον κάθε μία από τις αρχές αυτές συμμετέχει τόσο στο κεφάλαιο όσο και στα όργανα διοικήσεως του εν λόγω φορέα.

(¹) ΕΕ C 211 της 16.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Brain Products GmbH κατά BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

(Υπόθεση C-219/11) (¹)

[Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Ερμηνεία της έννοιας του όρου «ιατροτεχνολογικό προϊόν» — Προϊόν διατιθέμενο στο εμπόριο για μη ιατρική χρήση — Διερεύνηση φυσιολογικής λειτουργίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων]

(2013/C 26/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Brain Products GmbH

κατά

BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Hon-sbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ L 247, σ. 21) — Ερμηνεία της έννοιας του όρου «ιατροτεχνολογικό προϊόν» — Εφαρμογή της οδηγίας σε είδος προοριζόμενο για τη διάγνωση φυσιολογικής λειτουργίας και διατιθέμενο στο εμπόριο για μη ιατρική χρήση

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι το σημασιολογικό περιεχόμενο του όρου «ιατροτεχνολογικό προϊόν» περιλαμβάνει την περίπτωση προϊόντος το οποίο σχεδιάστηκε από τον κατασκευαστή του για να χρησιμοποιείται στον άνθρωπο προς τον σκοπό της διερεύνησεως φυσιολογικής λειτουργίας μόνον εφόσον το προϊόν προορίζεται για ιατρικό σκοπό.

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Gran Via Moinești Srl κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București.

(Υπόθεση C-257/11) (¹)

(Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Άρθρα 167, 168 και 185 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Διακανονισμός των εκπτώσεων — Απόκτηση οικοπέδου και των υφιστάμενων επ' αυτού κτισμάτων, με σκοπό την καταδάφιση των εν λόγω κτισμάτων και την ανέγερση συγκροτήματος κατοικιών εντός του οικοπέδου αυτού)

(2013/C 26/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Gran Via Moinești Srl

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Curtea de Apel București — Ερμηνεία των άρθρων 167, 168 και 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης

Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ που βαρύνει την αγορά κτισμάτων που προορίζονται να καταδαφισθούν προκειμένου να εκτελεσθεί σχέδιο ανέγερσης νέων κτισμάτων — Οικονομική δραστηριότητα που προηγείται της εκτελέσεως σχεδίου ανέγερσης νέων κτισμάτων και η οποία συνίσταται σε αρχικές επενδυτικές δαπάνες για την εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου — Διόρθωση [διακανονισμός] των εκπτώσεων του ΦΠΑ

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 167 και 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, μια εταιρία η οποία έχει αγοράσει οικόπεδο και τα εντός αυτού προϋφιστάμενα κτίσματα με σκοπό να καταδαφίσει τα κτίσματα αυτά προκειμένου να ανεγείρει συγκρότημα κατοικιών στο εν λόγω οικόπεδο δικαιούται να εκπέσει τον φόρο προστιθέμενης αξίας που βαρύνει την αγορά των οικείων κτισμάτων.
- 2) Το άρθρο 185 της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, η καταδάφιση κτιρίων που αγοράστηκαν μαζί με το οικόπεδο εντός του οποίου ανοικοδομήθηκαν, η οποία πραγματοποιείται με σκοπό την ανέγερση συγκροτήματος κατοικιών αντί των κτιρίων αυτών, δεν συνεπάγεται υποχρέωση διακανονισμού της αρχικά πραγματοποιηθείσας έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας σχετικά με την αγορά των εν λόγω κτιρίων.

(¹) ΕΕ C 238 της 13.8.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kremikovtzi AD κατά Minister na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Υπόθεση C-262/11) (¹)

[Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Συμφωνία Σύνδεσης ΕΚ-Βουλγαρίας — Τομέας σιδήρου και χάλυβα — Κρατικές ενισχύσεις αναδιάρθρωσης χορηγηθείσες πριν από την προσχώρηση — Όροι — Βιωσιμότητα των αποδεκτών κατά το τέλος της περιόδου αναδιάρθρωσης — Κήρυξη του αποδέκτη σε πτώχευση μετά από την προσχώρηση — Αρμοδιότητες αφενός των εθνικών αρχών και αφετέρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Εθνική απόφαση που βεβαιώνει απαίτηση του Δημοσίου για την επιστροφή ενισχύσεων που έχουν καταστεί παράνομες — Απόφαση ΕΕ-Βουλγαρίας 3/2006 — Παράρτημα V της Πράξης Προσχώρησης — Ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί μετά από την προσχώρηση — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Υφιστάμενες ενισχύσεις]

(2013/C 26/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad